

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27CoP/37/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3220201318
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Bajzová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3220201318.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Bajzovej a členiek senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a Mgr. Martiny Trnavskej vo veci starostlivosti súdu o mal. C. v konaní zastúpenú kolíznym opatrovníkom: Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny U., pracovisko Q., dieťa rodičov: matky R. a otca V., za účasti Krajskej prokuratúry A., v konaní o návrhu na nariadenie výchovného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 22. apríla 2021, č. k. 3P/98/2020-45, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žiaden z účastníkov **n e m á n á r o k** na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozhodnutím, súd prvej inštancie uložil mal. C. A. a jej rodičom výchovné opatrenie a to povinnosť podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu, ktoré bude realizované v K., pracovisko pre ambulantnú a terénnu formu opatrení P., po dobu šiestich mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu a to v rozsahu 48 hodín, zároveň o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným Okresnému súdu Bánovce nad Bebravou dňa 11.12.2020 Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny U., pracovisko Q. žiadal, aby súd uložil rodičom mal. dieťaťa a mal. C. výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu podľa § 37 ods. 2 písm. d) zák. č. 36/2005 Z. z. (Zákona o rodine) v platnom znení, ktoré sa bude realizovať v K. po dobu 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu. Podaný návrh bol odôvodnený tým, že od roku 2016, kedy sa naposledy upravovalo stretávanie, nemali rodičia medzi sebou nezhody, situácia sa medzi rodičmi vyostřila potom, čo si matka dieťaťa našla novú známosť. Z vyjadrení matky dieťaťa vyplýva, že nechce odopierať právo spolupodieľať sa na výchove mal. dcéry, matka má minimálny kontakt so svojou dcérou, ktorá žije aktuálne u svojho otca. Cieľom výchovného opatrenia je preto naučiť rodičov mal. dieťaťa optimálne komunikovať vo veci výchovy a starostlivosti o mal. dieťa, napĺňanie jej potrieb a nastavenia pravidiel a ich dodržiavanie. Uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 3P/98/2020-16 zo dňa 12.04.2021 bol mal. C. A., nar. XX.XX.XXXX ustanovený kolízny opatrovník Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny U., pracovisko Q.. Dňa 04.01.2021 (č. I. 11) prokurátor Okresnej prokuratúry Q. vo veci nariadenia výchovného opatrenia nad výchovou mal. C. A. vstúpil do konania.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že uznesením Okresného súdu Bánovce nad Bebravou č. k. 6P/19/2021-16 zo dňa 06.04.2021 bolo nariadené neodkladné opatrenie, na základe ktorého matka mal. dieťaťa je dočasne oprávnená stretávať sa s mal. C. A., nar. XX.XX.XXXX v každý páry týždeň od piatku od 15:00 hod. do nedele do 19:00 hod. a v každý nepáry týždeň v utorok a vo štvrtok od 16:00 hod. do 19:00 hod., pričom matka mal. dieťaťa si mal. dieťa prevezme a odovzdá v mieste bydliska otca mal. dieťaťa. Mal. C. A. bola uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k.

19CoP/56/2020-261 zo dňa 26.01.2021 ponechaná v starostlivosti otca do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Bánovce nad Bebravou pod sp. zn. 6P/2/2021 za súčasného nariadeného dohľadu nad výchovou mal. dieťaťa. Z výpovedí rodičov pred súdom vyplýva, že rodičia medzi sebou nevedia komunikovať, konflikty zaznamenané v komunikácii medzi rodičmi sú výrazné, hlavne čo sa týka názorov na výchovu a starostlivosti o mal. dieťa. Otec mal. dieťaťa odmietol uskutočniť sociálny prieskum v jeho domácnosti a sociálnym pracovníkom sa nepodaril uskutočniť ani neformálny rozhovor s mal. C.. Odkedy je mal. C. v starostlivosti svojho otca, otec matke maloletej umožňuje len telefonický kontakt, ako sám uviedol, rozhovory si nahráva, tieto hovory sa neuskutočňujú v súkromí len medzi matkou a maloletou. Matka mal. dieťaťa sa naposledy stretla s maloletou dňa 18.02.2021, po tomto stretnutí už matke osobné stretnutia s maloletou otec neumožnil a to napriek vykonateľnému rozhodnutiu o neodkladnom opatrení. Matka mal. dieťaťa prezentovala v konaní pred súdom, že má záujem s otcom mal. komunikovať a zlepšiť si aj ich vzájomnú komunikáciu, avšak vyslovila pranie uskutočňovať tieto komunikácie bez prítomnosti a zásahov ďalších rodinných príslušníkov zo strany otca. Mal. C. jej chýba, rovnako aj mal. C. vyjadrila svoju túžbu stretnúť sa so starou matkou z matkinej strany a ostatnými členmi rodiny. Na strane druhej, bolo zo správy Základnej školy R. v Q. (č. I. 26) zistené, že mal. C. je žiačkou 3. C triedy, do školy nenastúpila ani po Veľkej noci z dôvodu choroby. Maloletej matka sa viackrát informovala u triednej učiteľky, či je mal. C. v škole a bola prekvapená, keď jej bolo oznámené, že je dcéra chorá. Do 14.04.2021 maloletá do školy nenastúpila a to ani na opakované výzvy, že v škole sa toho viac naučí, pričom odpoveďou zo strany otca je, že zdravie maloletej je prednejšie. Z uvedeného postoja otca mal. dieťaťa vyplýva, že otec dieťaťa matku riadne neinformuje nielen o zdravotnom stave maloletej, ale ani o vyučovacom procese, dieťaťa a neumožňuje svojej dcére chodiť riadne do školy napriek dodržiavaniu hygienických opatrení v súvislosti so šírením pandémie. Z postoja matky mal. dieťaťa vyplýva, že v záujme zlepšenia komunikačných schopností súhlasí s výchovným opatrením. Otec mal. dieťaťa s návrhom na uloženie výchovného opatrenia nesúhlasil, uviedol, že nevidí problém v komunikácii s matkou a podľa jeho názoru majú len rozdielne názory. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k presvedčeniu, že bude v záujme mal. C. A., ktorej záujem je v tomto konaní prvoradý, aby bolo obom rodičom mal. dieťaťa ako i mal. C. uložené výchovné opatrenie - povinnosť maloletému dieťaťu a jeho rodičom podrobiť sa sociálnemu alebo inému odbornému poradenstvu podľa § 37, od. 2, písm. d) Zákona o rodine v platnom znení, ktoré sa bude realizovať K. pracovisko Q. po dobu 6 mesiacov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia súdu a to v rozsahu 48 hodín. Zo spisového materiálu je evidentné, že medzi rodičmi sú výrazné konflikty v komunikácii, v názoroch na výchovu a starostlivosť o dieťa, čo sa hlavne negatívne odráža na emocionálnom vývine mal. dieťaťa a napĺňaní potrieb dieťaťa. Súd vidí potrebu ďalšej spolupráce v rodine mal. dieťaťa v podobe výchovného opatrenia - povinnosti mal. dieťaťa a jeho rodičov podrobiť sa sociálneho a odbornému poradenstvu, nakoľko je potrebné pokračovať v spolupráci s rodinou, motivovať rodičov k plneniu si rodičovskej role, vzájomnej komunikácii resp. poskytovania psychologického poradenstva z dôvodu úpravy napätých vzťahov v rodine mal. dieťaťa.

4. Pri rozhodovaní vo veci súd prvej inštancie postupoval podľa § 120 ods. 1, 2 Civilného mimosporového poriadku v spojitosti s § 111 Civilného mimosporového poriadku a vec právne posúdil podľa § 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine.

5. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku, kedy žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

6. Rozhodnutie súdu prvej inštancie v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol otec prostredníctvom svojho právneho zástupcu, navrhujúc odvolaciemu súdu jeho zrušenie, uplatňujúc dôvod na odvolanie uvedený v ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (nesprávne skutkové závery, na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie) dôvodiac, že nariadené výchovné opatrenie sa minie svojím účinkom. Zdôvodňuje to ako sa uvádza v odvolaní (právny zástupca otca na základe záväzného pokynu a žiadosti klienta uvádza v odvolaní doslovný prepis otcovho odôvodnenia odvolania) tým, že nesúhlasí s tým, čo o ňom uvádzali v priebehu konania tak matka dieťaťa, ako aj kolízny opatrovník, dôvod čoho zo strany matky vidí v tom, že žiarli na jeho terajšiu priateľku. Poukazuje na problémy pri stretávaní matky s dieťaťom a intrigy, ktoré podľa jeho tvrdenia matka dieťaťa robí celých X rokov, odkedy sa dieťa narodilo. Dokáže však s matkou dcéry komunikovať, o čom už v priebehu konania pred súdom prvej inštancie predkladal dôkazy, a to komunikáciu jeho a matky na sociálnej sieti Viber (príkladmo ohľadom užívania liekov, keď bolo dieťa choré). V ďalšom obsiahlym spôsobom popisuje, ako komunikácia ohľadom užívania liekov dieťaťom medzi nimi prebehla. Súčasne však poukazuje na

to, že matka si pre dieťa riadne nechodila, prípadne keď bolo dieťa choré, chcela si ju násilne prevziať. Nezaplátila dieťaťu ani obedy v školskej jedálni. Poukazuje tiež na to, že triedna učiteľka jeho dcéry napriek tomu, že mala vedomosť o tom, ako sa matka či jej priateľ k dieťaťu správa, to súdu neoznámila. Matka si želá, aby do ich komunikácie nevstupovali tretie osoby z jeho strany, to však na ich vzťahy nemá žiaden dopad. Poukazuje na v minulosti vedené súdne konania týkajúce sa maloletého dieťaťa. Zároveň produkuje v rámci odvolania obsiahly prepis komunikácie medzi ním a matkou v období od začiatku júla 2020 do septembra 2020, z obsahu ktorej podľa jeho názoru vyplýva, že matku vždy o zdravotnom stave dcéry informoval. On s výchovným opatrením nesúhlasí, on dieťaťu nikdy neublížoval, naopak, matka na dieťa kričí, bije ju, dieťa má z nej strach, o čom svedčí, že ju aj s frajerom nechali pri nebezpečných psoch. Žiada odvolací súd, aby už jeho dcére dali všetci pokoj, vrátane psychologičiek, aby sa nemusela zúčastňovať na súdoch či konzultáciách a znášať maniere kolízneho opatrovníka, ktorý vo svojich podaniach na súd neuvádzal pravdu. Pokiaľ sa v správach mesta Q. zo dňa 15.04.2021 uvádza, že bol dvakrát riešený zo spáchania priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, jednalo sa v oboch prípadoch o pokuty za parkovanie v meste. Kolízny opatrovník očierňuje jeho osobu pred súdom, na strane druhej však z priestupkového konania neuvádza ďalšie zistenia týkajúce sa toho, že bývalý frajer matky sa mu vyhrážal cez sociálne siete, za čo bol riešený. Jeho dcéra nikdy nepovedala, že jej chýba stará matka, brat R. a F.. V závere odvolania uvádza, že cieľom výchovného opatrenia malo byť naučiť rodičov optimálne komunikovať vo veci výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa za účelom napĺňania jeho aktuálnych potrieb, nastavenia jednotných výchovných pravidiel, ich dodržiavania a vzájomné akceptovanie. Ako však vyplýva z výsluchu rodičov na pojednávaní dňa 22.04.2021, tak matka jednoznačne uvidela, že s otcom dieťaťa dokážu medzi sebou komunikovať, i keď každý z nich má odlišný názor. Čo sa týka starostlivosti o dieťa ako aj iných otázok týkajúcich sa maloletého dieťaťa, matka má za to, že s otcom komunikovať vie. Na otázku súdu matke, či dochádza k používaniu vulgarizmov z jednej alebo druhej strany uviedla, že v minulosti tomu tak bolo, v súčasnosti tomu už tak nie je. Z jej výsluchu tiež vyplynulo, že je informovaná o zdravotnom stave dieťaťa, ako aj o vzdelávacom procese, je v telefonickom kontakte s dcérou, v kontakte cez videohovory, bola s ňou aj v osobnom kontakte v obydli otca, niekoľko hodín sa hrali človeče, pexeso, tiež uviedla, že od roku 2017 spolu s otcom tri roky normálne komunikovali ohľadom dieťaťa, len v súčasnosti je to zhoršené. Otec rovnako v priebehu konania uviedol, že nemá problém s matkou sa dohodnúť a s touto komunikovať, tiež uviedol, že rešpektuje jej názory. Z uvedeného teda vyplýva, že rodičia sa dokážu ohľadne starostlivosti o maloletú dohodnúť na základe vzájomnej komunikácie.

7. Okresná prokuratúra Q.u, za účasti ktorej konanie pred súdom prvej inštancie v posudzovanej veci prebehlo, vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu podanému otcom uviedla, že navrhuje, aby Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil. Toto považuje za v celom rozsahu zákonné, správne, dôvodné a s týmto sa plne stotožňuje. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie za účelom zistenia skutočného stavu veci v potrebnom rozsahu a jeho rozhodnutie zodpovedá výsledkom riadne zisteného skutkového stavu veci subsumovaného pod správne ustanovenia príslušných právnych predpisov. Je tiež dostatočným spôsobom odôvodnené, na správnosť záverov ktorých prokuratúra odkazuje. V rámci posudzovania splnenia podmienok pre nariadenie výchovného opatrenia vzal súd do úvahy záujem maloletého dieťaťa, vo svetle ktorého nepochybne je primeraná vzájomná komunikácia rodičov bez výrazných konfliktov, ich vzájomné akceptovanie úlohy aj druhého rodiča vo výchove a v starostlivosti o dieťa, potrebná. Bolo nepochybne preukázané, že rodičia dieťaťa medzi sebou komunikovať nevedia, vznikajú medzi nimi konflikty týkajúce sa rôznych názorov na výchovu a starostlivosť o dieťa, otec matke umožňuje iba telefonický kontakt s dieťaťom, ktorý súkromný rozhovor si navyiac nahráva. Nezvládnutá komunikácia medzi rodičmi bola evidentná aj na samotnom pojednávaní konanom dňa 22.04.2021 pri výsluchu oboch rodičov. Matka má záujem na zlepšení komunikácie s otcom, chce na tomto pracovať a s uložením výchovného opatrenia tiež súhlasila.

8. Podaním doručeným súdu prvej inštancie dňa 09.06.2021 datovaného dňom 07.06.2021 (v priebehu odvolacieho konania) oznámila Krajská prokuratúra A., že v posudzovanej veci, vzhľadom na podané odvolanie, ktoré bude postúpené Krajskému súdu v Trenčíne, oznamuje, že Krajská prokuratúra A. preberá vstup do predmetného konania.

9. Matka ani kolízny opatrovník nevyužili svoje zákonné právo písomne sa vyjadriť k otcom podanému odvolaniu.

10. Krajský súd Trenčín ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v lehote (§ 362 CSP) a má predpísané náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie bez toho, aby bol viazaný rozsahom odvolania a dôvodmi odvolania (§ 65 a § 66 CMP), prihliadnuc i na prípadné vady konania (§ 67 CMP) a po jeho preskúmaní bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario CSP) dospel k záveru, že toto je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 387 ods. 1, 2 CSP.

11. Napadnutým rozhodnutím súd prvej inštancie návrhu ÚPSVaR U., pracovisko Q. na nariadenie výchovného opatrenia, v rámci ktorého žiadal o uloženie povinnosti rodičom, ako aj mal. dieťaťu podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu vo svetle ochrany záujmov mal. dieťaťa vyhovel (§ 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine), založiac svoje rozhodnutie na zistení výrazných konfliktných komunikačných problémov medzi rodičmi dieťaťa, ktoré sa negatívne odrážajú na jeho emocionálnom vývine, pričom výchovným opatrením sa sleduje cieľ motivovať rodičov k odstráneniu tohto stavu a jeho dôsledkov prostredníctvom podrobenia sa psychologickému poradenstvu.

12. Odvolateľ (otec) sa domáha zrušenia napadnutého rozhodnutia prostredníctvom vyprodukovania čo do rozsahu obsiahleho odvolania, ktorým namieta v ťažiskovej časti na jednej strane nesplnenie podmienok na jeho vydanie prostredníctvom tvrdení, že s matkou dokážu spolu riadne vo veciach dieťaťa komunikovať, zároveň však na strane druhej obsahlo poukazuje na nedostatky v správaní matky pri vzájomnej komunikácii, ako aj vo vzťahu k mal. dieťaťu, prakticky matku ako rodiča spochybňuje. Uplatňuje ako uvádza, dôvod na odvolanie spočívajúci v nesprávnych skutkových záveroch na ktorých súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie (§ 365 ods. 1 písm. f/ CSP).

13. Odvolací súd za aplikácie ust. § 380 ods. 2 CSP v spojitosti s ust. § 67 CMP z úradnej povinnosti predovšetkým posudzoval, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré prechádzalo rozhodnutiu o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a/ CSP a existenciu takejto vady odvolateľ ani netvrdil.

14. Posúdením otcom produkovaných odvolacích námietok, tieto vyhodnotil odvolací súd ako neopodstatnené, bez opory v zistenom skutkovom stave a v následnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vychádzajúc z dostatočne zisteného skutkového stavu veci, pri plnom rešpektovaní vyšetrovacieho princípu (§ 35 a § 36 CMP) v medziach potrebných pre potreby rozhodnutia o výchovnom opatrení, vyvodil z tohto správne skutkové a právne závery, vychádzajúc z ktorých dôvodne mal vo svetle záujmov mal. dieťaťa za preukázané naplnenie zákonných predpokladov indikujúcich k intervencii súdu s cieľom nastolenia podmienok výchovného režimu, s uložením povinnosti tak rodičom, ako aj mal. dieťaťu sa podrobiť konkretizovanému sociálnemu a odbornému poradenstvu (§ 37 ods. 2 písm. d/ Zákona o rodine), keď nemožno pochybovať, že vzájomne narušené vzťahy rodičov sa premietajú z hľadiska záujmu dieťaťa do neželaných komunikačných problémov, ktorých negatívnym dôsledkom vo sfére mal. dieťaťa je potrebné čo najskôr zamedziť, v tejto fáze prostredníctvom miernejšej formy výchovného opatrenia, ktoré správne a dôvodne tiež na návrh ÚPSVaR Q. aj nariadil. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie tiež dostatočne odôvodnil, v súlade s požiadavkami uvedenými v ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných záverov obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre jeho potvrdenie. Súčasne sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, konštatuje správnosť jeho dôvodov a v podrobnostiach naň odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP), aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty posudzovanej veci spolu s právnymi závermi súdu prvej inštancie.

15. Nad rámec uvedeného, vo vzťahu k odvolacím námietkam otca odvolací súd uvádza:

16. Podľa § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd môže rozhodnúť o uložení výchovných opatrení, menovite uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom povinnosť podrobiť sa sociálnemu poradenstvu alebo inému odbornému poradenstvu.

17. Podľa § 37 ods. 7 - 8 Zákona o rodine súd sleduje vykonávanie výchovných opatrení najmä v súčinnosti s orgánom sociálnoprávnej ochrany detí, obcou, neštátnym subjektom a s príslušným zariadením. Súd hodnotí účinnosť výchovného opatrenia priebežne tak, aby pred uplynutím obdobia, ktoré uviedol v rozhodnutí o jeho uložení, zhodnotil splnenie účelu výchovného opatrenia. Súd zruší výchovné opatrenie, ak splnilo svoj účel. Ak je to v záujme maloletého dieťaťa, môže súd rozhodnúť o opakovanom uložení výchovného opatrenia alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia. Ak súd na základe zhodnotenia účinnosti výchovného opatrenia rozhoduje o opakovanom uložení výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o uložení iného vhodného výchovného opatrenia podľa odseku 3 alebo o nariadení ústavnej starostlivosti podľa § 54, môže dočasne upraviť pomery maloletého dieťaťa do právoplatnosti rozhodnutia.

18. Podľa článku 3 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

19. V čl. 24 Charty základných práv Európskej únie ods. 2 je zakotvené, že pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa. Podľa ods. 3 každé dieťa má právo na pravidelné udržiavanie osobných vzťahov a priamych stykov s obidvoma svojimi rodičmi, ak to nie je v rozpore s jeho záujmom.

20. Podľa Čl. 5 Zákona o rodine, záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú.

21. Nemožno pochybovať, že rozhodujúcu úlohu vo výchove dieťaťa majú rodičia, ktorí majú byť svojim deťom príkladom v osobnom živote, správaním sa i vzťahom k spoločnosti. V prípade zistenia, že rodičia nevládajú z nejakých dôvodov plniť túto svoju úlohu, do úvahy prichádza uloženie výchovných opatrení, ak je to so zreteľom na ochranu záujmov maloletého dieťaťa potrebné.

22. Systém výchovných opatrení konštruovaný ustanovením § 37 Zákona o rodine je vybudovaný systematicky od zásahov miernejších až k zásahom závažnejším. Nemožno polemizovať o tom, že výchovné opatrenie predstavuje tak zásah do práv a povinností rodičov, ako aj osobného života maloletého dieťaťa, preto súd musí pri jeho zvažovaní postupovať vždy so zreteľom na individuálne okolnosti každej veci a za konkrétnym účelom, pre ktoré je nariadené. V princípe zmyslom a účelom výchovných opatrení je vykonávať dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností rodičmi a nad dieťaťom. Výchovné opatrenia majú plniť tiež ochrannú funkciu prostredníctvom nápomoci k navráteniu riadneho výchovného prostredia pre dieťa, zabezpečujúceho, že mal. dieťa sa bude vyvíjať v súlade so všeobecne akceptovanými morálnymi zásadami spoločnosti. Pri výbere druhu výchovného opatrenia je určujúcim, aby uložené výchovné opatrenie bolo efektívne, t. j. aby prinieslo požadovaný výsledok a zároveň sa výchovným opatrením nemôže zasahovať neprímeraným spôsobom do práv dieťaťa, pokiaľ by bol reálny predpoklad, že požadovaný výsledok môže byť dosiahnuteľný aj bez jeho nariadenia.

23. Posúdením rozhodujúcich skutočností vo svetle vyššie uvedených teoretických východísk, odvolací súd dospel k nepochybnému záveru, že súdom prvej inštancie nariadené výchovné opatrenie zákonným kritériám z hľadiska jeho zmyslu, účelu, sledovaného cieľa, či v konečnom dôsledku primeranosti zodpovedá.

24. Totiž tak, ako na to správne poukazuje v odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie a v konečnom dôsledku tiež vo vyjadrení k podanému odvolaniu aj Okresná prokuratúra Q., výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne indikujú k záveru, že medzi rodičmi sú skutočne zaznamenané komunikačné problémy, ktoré sa neželaným spôsobom prejavujú v reálnom živote práve pri riešení výkonu rodičovských práv, teda výkonu a starostlivosti o maloletú C., čo nie je z hľadiska záujmov dieťaťa určite vítaný stav. Otec síce v odvolaní na jednej strane verbalizuje, že s matkou dieťaťa sa dokážu na všetkom ohľadne dieťaťa dohodnúť, teda že dokážu spolu aj v týchto otázkach komunikovať, na strane druhej však obsiahlym spôsobom v odvolaní popisuje situácie, kedy matkine postoje a názory nepovažuje za dobré a v princípe sponchyňuje jej úlohu zodpovedného rodiča a prostredníctvom neumožňovania jej riadneho súdnym rozhodnutím určeného styku, ju prakticky diskvalifikuje z výkonu jej rodičovských práv. Zjavne teda reálne veľkým problémom je naplnenie jednej zo zložky rodičovských

práv na strane matky, a to jej pravidelný kontakt s maloletým dieťaťom, ktorý otec, ako vyplynulo z vykonaného dokazovania, znemožňuje, prípadne akýkoľvek kontakt je poznamenaný zásahom zo strany tretích osôb zainteresovaných na otcovi. Ich komunikačné problémy, ako vyplývajú zo zápisnice z pojednávania, boli zjavné aj pred súdom. Takto otcovými postojmi namodelované výchovné prostredie nepochybne vyžaduje dohľad nad výkonom rodičovských práv a povinností a dieťaťom zatiaľ v jeho najmiernejšej forme, a to prostredníctvom súdom prvej inštancie správne zvoleného výchovného opatrenia v podobe uloženia povinnosti rodičom a dieťaťu, podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu v identifikovanom zariadení ambulantnou formou, pričom aj podľa názoru odvolacieho súdu, jej vymedzenie dobou 6 mesiacov, po ktoré by toto výchovné opatrenie malo trvať, vzbudzuje predpoklad dosiahnutia pozitívneho výsledku v podobe navrátenia riadneho výchovného prostredia pre dieťa ako reálneho naplnenia ochrannej funkcie výchovného opatrenia vo vzťahu k maloletému dieťaťu. Do pozornosti otca dáva, že nie každá, ale len konštruktívna komunikácia môže byť pozitívnym prínosom pre dieťa. Keďže je však zjavné, že rodičia aktuálne nie sú schopní bez ingerencie súdu, kolízneho opatrovníka a príslušných odborníkov požadovaný výsledok v zmysle zlepšenia komunikácie, odstránenia neželaného spôsobu komunikácie vo veci akýchkoľvek záležitostí týkajúcich sa výkonu rodičovských práv k maloletému dieťaťu (o čom v podstate svedčí aj vnútorný rozporný obsah podaného odvolania) bez vonkajšieho zásahu dosiahnuť, nie je aktuálne ani reálny predpoklad, že by tento požadovaný výsledok mohol byť dosiahnuteľný aj bez jeho nariadenia. Nemožno teda pochybovať za týchto okolností, že je tu prítomný zákonný dôvod pre nariadenie tejto formy výkonu dohľadu nad výkonom rodičovských práv a povinností rodičmi, a to so zreteľom na ochranu záujmov maloletého dieťaťa, s ktorým súladný rozhodne nemôže byť aktuálny stav nevytvárajúci podmienky predpokladu zodpovedajúceho vývoja maloletého dieťaťa, keďže nepriaznivo nastavené vzťahy a z nich plynutá komunikácia medzi rodičmi nemôže rozhodne prispievať na strane dieťaťa k vyžadovanému pozitívnemu psychickému vývoju, na podklade harmonického prostredia.

25. Otec okrem tvrdenia, že s matkou maloletého dieťaťa sú schopní sa dohodnúť a komunikovať, čo však zároveň reálne popiera ťažiskovou časťou svojho odvolania, produkuje a poukazuje práve na pretrvávajúce konfliktné situácie s matkou, v jeho neprospech nasvedčujú tiež zistenia plynúce zo šetrenia kolízneho opatrovníka, ako aj bezprostredná opoziteľnosť komunikácie rodičov priamo pred súdom prvej inštancie v rámci nariadeného pojednávania, neprodukoval v odvolaní žiadne tvrdenia, ktoré by boli spôsobilé pre otcom požadované, v jeho prospech vyznievajúce rozhodnutie.

26. Odvolacie námietky otca tak odvolací súd vo svetle záujmu mal. dieťaťa vyhodnotil ako nespôsobilé k zmene, či zrušeniu napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré ako vecne správne podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

27. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

28. Podľa § 52 CMP žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

29. Podľa § 55 CMP súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

30. V mimosporových konaniach upravených CMP platí vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení zásada, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, čo znamená, že každý z účastníkov si teda sám znáša svoje trovy, ktoré v konaní platil. CMP obsahuje z tejto zásady aj výnimku a to v zmysle § 55, umožňujúceho náhradu trov konania priznať, ak je to spravodlivé s ohľadom na okolnosti prípadu, pričom zákon nekonkretizuje, komu môže súd podľa tohto ustanovenia náhradu trov konania priznať. Zákonodarcu konštatoval, že materiálny korektív spravodlivého požadovania náhrady trov konania môže súd použiť vo všetkých typoch mimosporových konaní, zároveň je však potrebné zdôrazniť, že pre aplikáciu ustanovenia § 55 CMP nie je nevyhnutným predpokladom úspech v konaní.

31. Keďže odvolací súd nezistil dôvod na aplikáciu výnimky v zmysle § 55 CMP pokiaľ ide o trovy odvolacieho konania, o týchto rozhodol podľa § 396 CSP v spojení s § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

32. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie u súdneho exekútora podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) alebo návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia u miestne príslušného súdu podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok.

Rozhodnutie o peňažnej povinnosti vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov a to exekúciou zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, prikázaním pohľadávky, prikázaním pohľadávky z účtu v banke, prikázaním iných peňažných pohľadávok, postihnutím iných majetkových práv, exekúciou na obchodný podiel, predajom hnutelných vecí, predajom cenných papierov, predajom nehnuteľnosti, predajom podniku, príkazom na zadržanie vodičského preukazu.

Rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému možno vykonať cestou súdneho výkonu rozhodnutia podľa zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok a to odňatím maloletého tomu, u koho podľa rozhodnutia nemá byť a odovzdaním tomu, komu bol podľa rozhodnutia zverený, alebo tomu, komu rozhodnutie priznáva právo na styk s maloletým po obmedzený čas, alebo tomu, kto je oprávnený neoprávnene premiestneného alebo zadržaného maloletého prevziať.